

ferè ad verbera progressum dirimit. Atq; hic finis
fuit Comitiorum illorum magnorum, in quibus
doctrina Euangelij à Deo per Lutherum reddita,
in hac postrema mundi senecta coram Casare, Re-
ge, & ordinibus totius Imperij publicè, mirabili
& inenarrabili successu, asserta est, impleto illo
Psalmi: Loquebar de testimonijs tuis in conspectu
Regum, & non confundebam. Et quoniam non
sunt illa commenta noua turbulenta vanitatis, sed
relata in expositionem ordinatam atq; distinctam
& presentibus temporibus ac rebus accommoda-
tam, Prophetarum Apostolorumq;, & qui illorum
vestigia secuti sunt docendo in Ecclesia Christi,
oracula, atq; consentientis perpetuo sana & inte-
gra doctrina testimonia: manebit profecto huius
scripti diuinum opus, donec in terris colligetur cæ-
tus Christianus, quod usq; ad extremum diem
mundi futurum esse, religiosa pietas nouit. Et
quid effecerit Augustana hæc confessio nostra, san-
guine martyrum sanctissimorum passim confir-
mata, notum Dei beneficio est pientissimis qui-
busq;. Tanta est verbi Dei efficacia, inquit Lu-
therus, & virtus, ut quo plus persecutionis habet,
eò plus floreat ac crescat. Considerate Comitia
Augustana, quæ fere sunt ultima tuba ante extre-
mum diem: quàm aestuabat tum totus mundus
contra nostram doctrinam? quàm nobis oran-
dum erat, ut Christus ipse in calis intus esset à
Pontificijs: Tandem nostra doctrina & fides ita
prodyt